

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ฉบับวันจันทร์ที่ 19 มิถุนายน พ.ศ.2560

ปุ๋ยละลายช้าใส่ครั้งเดียว ลดต้นทุน 50% ผลผลิตเท่าเดิม

คนไทยปลูกข้าวจะใส่ปุ๋ย 3 ครั้งต่อฤดู ครั้งแรกใส่ปุ๋ยรองพื้น จากนั้น 45 วัน ตามด้วยปุ๋ยก่อนข้าวตั้งท้อง และใส่ปุ๋ยเร่งผลผลิต... รวมๆแล้วใส่ปุ๋ยประมาณไร่ละ 105 กก. ปุ๋ยที่ใส่ลงไป ข้าวไม่ได้ใช้ประโยชน์ทั้งหมด เพราะจะถูกชะล้างไหลไปกับน้ำ กลายเป็นต้นทุนที่ไม่เกิดประโยชน์

ดร.รจนา ตั้งกุลบริบูรณ์ นักวิจัยอาวุโส ศูนย์เชี่ยวชาญนวัตกรรมเกษตรสร้างสรรค์ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) บอกว่า การใช้ปุ๋ยปริมาณมาก ยังทำให้โครงสร้างดินเสื่อม หน้าดินแน่น ต้นข้าวเป็นโรคกาบใบเน่า เมล็ดข้าวลีบ ต่างค่า หากแปลงไหนใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมาก ข้าวใบเขียวหนาแน่น เป็นแหล่งอาศัยเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ทีมวิจัย วว.จึงคิดค้นพัฒนา ปุ๋ยอินทรีย์เคมีละลายช้าสำหรับการผลิตข้าวแบบใช้ปุ๋ยครั้งเดียว

“ปุ๋ยใส่หน้าข้าวครั้งเดียว จะใช้ปุ๋ยอินทรีย์มาช่วยปรับปรุงความเสื่อมโทรมของดิน ทำให้อินทรีย์วัตถุในดินเจริญเติบโต และมีปุ๋ยเคมีสูตรธาตุอาหารที่เหมาะสมกับข้าว ตลอดระยะเวลา 110-120 วัน ปุ๋ยจะปลดปล่อยธาตุอาหารที่พืชต้องการออกมาช้าๆ ช่วยให้พืชได้รับสารอาหารอย่างสม่ำเสมอ เท่ากับอายุเพาะปลูกข้าว”

การผสมสูตรปุ๋ยให้เหมาะสมกับสภาพดินแต่ละแห่ง ดร.รจนา บอกว่า เริ่มจากนำโปรแกรมที่กรมพัฒนาที่ดินมาสำรวจดินคำนวณตามแผนที่ดิน แต่ละแห่งมีโครงสร้างลักษณะไหน หากไม่สามารถเทียบได้ ทีมวิจัยจะมีชุดทดสอบดิน เพื่อให้รู้ค่าวิเคราะห์ดินอย่างง่ายให้ชาวบ้านตรวจสอบได้เอง และวิธีสุดท้ายคือการเก็บตัวอย่างดินส่ง

ให้กรมพัฒนาที่ดินวิเคราะห์

จากนั้นชาวนาจะเริ่มผสมสูตรปุ๋ยละลายช้าใช้เอง โดยใช้ปุ๋ยมูลสัตว์ 950-1,050 กก. ผสมกับปุ๋ยสูตร 46-0-0 จำนวน 2-5 กก. ปุ๋ยสูตร 0-3-0 (สามารถเปลี่ยนให้เหมาะกับโครงสร้างดิน) จำนวน

20-40 กก. แร่ซีโอไลท์ และกรดซิลิโคน ทำหน้าที่ช่วยให้การปล่อยปลดธาตุอาหารหลักของพีชอย่างช้าๆ

คลุกเคล้าส่วนผสมทั้งหมดให้เข้ากัน เติมน้ำให้มีความชื้น ตักปุ๋ยขึ้นมาทำ ต้องไม่แตก และน้ำไม่ซึมตามรอยนิ้ว จากนั้นใช้ผ้ายางคลุมไม่ให้ความชื้นระเหย จากนั้นเปิดกลับกองปุ๋ยทุกๆ 7 วัน หลังหมักปุ๋ยครบ 30 วัน สามารถนำไปใส่หน้าข้าวที่ลงมือปลูกไปแล้ว 15-20 วันในอัตรา 50 กก.ต่อไร่ เพียงครั้งเดียว

เมื่อทีมวิจัยนำไปทดสอบในแปลงนา จ.ปทุมธานี และสุพรรณบุรี เพื่อเปรียบเทียบกับแปลงนาที่ยังใส่ปุ๋ยด้วยวิธีเดิม เมื่อปี 2557-2559 พบว่า แปลงที่ใส่ปุ๋ยครั้งเดียว ต้นข้าวมีความต้านทานโรคดีกว่า โดยเฉพาะอาการโรคขอบใบไหม้แทบไม่มี โรคแมลงไม่เกิดขึ้นง่าย ดินร่วนสม่าเสมอ เมล็ดข้าวน้ำหนักดี หลังนำข้าวเปลือกมาสี ข้าวสารเมล็ดเต็มแน่นสีมันวาว และได้ผลสรุป การใส่ปุ๋ย

อินทรีย์ เคมีละลายช้า ช่วยลดต้นทุนค่าปุ๋ย ค่าแรงได้ 50% ในขณะที่ผลผลิตยังคงเดิม

เพ็ญพิชญา เตียว

3 ปี รัฐบาล คสช. "บึกตูด" เปิดใจ การกิจปฎิรูปประเทศ

“ที่เชิญมาคุยกันเนี่ย ผมไม่ได้คิดจะเป็นศัตรูกับสีอะไรนะ จริงๆผมเคารพทุกสี เพราะอ่านทุกวันถามมาสิ ผมตอบท่านได้หมด ที่เห็นผมดูผมว่า ก็ไม่ได้อะไรหรอก ผมเป็นคนแบบนี้แหละ แต่ผมก็น้อยใจเป็นเหมือนกันเวลาถูกพวกคุณเล่นงาน...แม้จะยอมรับว่า บางอย่างเร็ว บางอย่างช้า และบางอย่างเกิดความผิดพลาดขึ้นก็ตาม”

นี่เป็นคำทักทายแรกของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) หลังแนะนำตัวกันเป็นที่เรียบร้อย บทสนทนาในประเด็นสำคัญที่ประสงค์จะพูดคุยกันก็เริ่มต้นขึ้น

“3 ปีที่เข้ามาทำงานนะ ผมอยากบอกพวกคุณให้เข้าใจว่า ผมและคณะตั้งใจทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติมากที่สุด โดยเฉพาะในการปฏิรูปประเทศ ผมต้องทำให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นให้ได้ ถ้าไม่ทำ หรือทำไม่สำเร็จ ครั้งหน้าผมจะบอกให้ว่า ไม่มีใครทำได้”

พล.อ.ประยุทธ์กล่าวด้วยว่า อยากให้เข้าใจว่า การรัฐประหารของ คสช.ไม่เหมือนกับการรัฐประหารในประเทศอื่น ๆ เพราะไม่ได้ไปทำร้ายใคร หรือจับใครขังคุก แต่เปิดโอกาสให้ทุกคนที่กระทำความผิดผ่านกระบวนการทางกฎหมายเอง

“ถ้าไม่ได้ปฏิวัติรัฐประหารเข้ามามีวันนี้ ผมคงต้องทะเลาะกับคนทั้งสองฝ่าย ที่ฝ่ายหนึ่งเตรียมเล่นงาน ขณะที่อีกฝ่ายเตรียมการรับมือ แต่เมื่อเข้ามาแล้ว ผมก็ขอแค่ทำงานของผมให้สำเร็จ ไม่ใช่ปล่อยให้ทุกอย่างแตกสลายกระจัดกระจายไป...”

ที่ต้องทำให้สำเร็จ ก็เพราะไม่มีโอกาสให้แก้ตัวอีกแล้ว ทุกสิ่งจะล้มครืนลง และจะหนักหนาสาหัสกว่าที่กำลังเป็นอยู่ในวันนี้อีกมาก...”

นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงความสำคัญของการต้อง “จับเข้าคุกกัน” ว่า วันนี้ความมั่นคงของบ้านเมืองยังคงเป็นสิ่ง

สำคัญสูงสุดอยู่ ขณะที่ประเทศไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยนบริบทในโครงสร้างทางสังคมใหม่ทั้งหมด ถ้ายังคิดแบบเก่า ทำแบบเก่าอยู่ ประเทศไทยจะเดินไปข้างหน้าไม่ได้ ว่าแต่รัฐบาลจะประสบความสำเร็จกับการปฏิรูปประเทศ และการปรับโครงสร้างทางสังคมในทุกภาคส่วนหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับ “สื่อ” เป็นสำคัญ ถ้าสื่อทำความเข้าใจกับประชาชนได้ว่า รัฐบาลพยายามแก้ไขสิ่งต่างๆ ที่หมักหมม และทะเยอทะยานให้กลับคืนสภาพที่ดีกว่า ถูกต้อง และเท่าเทียมกันภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่วางไว้ 6 ประการคือ

1.สร้างความมั่นคง 2.เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน 3.พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 4.ลดความเหลื่อมล้ำ-สร้างความเป็นธรรม 5.รักษาสิ่งแวดล้อมตามพระราชดำริของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ 6.บริหารจัดการประเทศชาติให้เกิดสงบสุข ประเทศไทยก็จะเดินหน้าไปพร้อมกับประเทศเพื่อนบ้านได้ด้วยดี

“ทั้งหมดอยู่ที่การไว้เนื้อเชื่อใจกัน ไม่หวาดระแวงกัน แก้ปัญหาต่างๆ ที่มีไปด้วยกัน เชื่อมมั่นในกันและกัน ดูแลผลประโยชน์ของประชาชนให้เกิดความเท่าเทียมกัน...หน้าที่ของผมมีแค่นี้...”

ตลอด 3 ปีที่ผ่านมา จะเห็นว่ามีหลายสิ่งหลายอย่างดีขึ้นจริงๆ อย่างเรื่องของขีดความสามารถของประเทศที่เพิ่มขึ้นจากการจัดอันดับโดย World Competitiveness Center ของ International Institute for Management Development หรือ IMD ของสวิตเซอร์แลนด์ ประจำปี 2560 ซึ่งประกาศผลเมื่อช่วงกลางเดือน พ.ค.ที่ผ่านมา นั่นก็ใช่”

ประเทศไทยมีพัฒนาการด้านขีดความสามารถในการแข่งขันดีขึ้นตามลำดับ จากปี 2559 ซึ่งมีคะแนนอยู่ที่ 74.681 ก็ได้รับการปรับคะแนนขึ้นเป็น 80.095 ได้เลื่อนอันดับขึ้นจาก 28 เป็น 27 จาก 63 ประเทศ และเมื่อเทียบกันในหมู่ประเทศอาเซียน ไทยอยู่ในอันดับ 3 รองจากสิงคโปร์ มาเลเซีย สูงกว่าฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย

การจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ นั้น IMD พิจารณาจากคุณสมบัติ 4 ด้านด้วยกัน ได้แก่ สภาวะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) ประสิทธิภาพของ

ภาครัฐ (Government Efficiency) ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (Business Efficiency) และ โครงสร้างพื้นฐานของประเทศ (Infrastructure) เป็นสำคัญ

ปัจจัยที่ทำให้ประเทศไทยมีอันดับดีที่สุดในสามอันดับคือ สภาวะทางเศรษฐกิจ ซึ่งปรับขึ้น 3 อันดับมาอยู่ในอันดับที่ 10 ขณะที่คุณสมบัติด้านประสิทธิภาพของภาครัฐปรับตัวดีขึ้น 3 อันดับเช่นกัน โดยมาอยู่ในอันดับที่ 20 ส่วนประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ และโครงสร้างพื้นฐานยังอยู่ในอันดับที่ 25 และ 49 คงเดิม

กระนั้นก็ตาม หลังการก่อสร้างเส้นทางรถไฟฟ้า 10 สายเสร็จสิ้นตามกำหนดเวลา ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยควรจะได้รับ การปรับอันดับขึ้นแน่นอน

“ผมอาจจะปฏิรูปประเทศไม่ได้ทั้ง 100 เปอร์เซ็นต์ เพราะการปฏิรูปหรือปรับโครงสร้างทางสังคมให้ได้ทุกภาคส่วนต้องใช้เงินและเวลา จำเป็นต้องค่อยๆ แกะสิ่งที่หมักหมมไว้นานออกมาทีละส่วน...”

เช่นในเรื่องของเศรษฐกิจหลายคนอาจจะบอกว่า ไม่เกิดและยังไม่เติบโตตามเป้าหมาย ก็เมื่อเงินที่เคยอยู่นอกระบบหรืออยู่ข้างล่างหายไป เงินจากบ่อน จากช่องทางไปอีกก้อน และเงินจากเศรษฐกิจรากหญ้าอย่างการบริหารจัดการที่เอาหาบเร่งแฉงลอยออกจากทางเท้าหายไปอีกก้อนใหญ่ ขณะที่เงินจากคนขี่โก่ง และทุจริตหายไปพร้อมๆ กันด้วย ก็เป็นหน้าที่ที่รัฐบาลต้องมาดูว่า จะช่วยเหลืออะไรกับคนที่ยากจน ด้อยโอกาส และได้รับผลกระทบจริงๆ จากมาตรการของรัฐบาลได้บ้าง

สิ่งที่รัฐบาลทำภายใต้แนวทาง Negative Income Tax ก็คือ แจกเงินให้คนจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนที่ระดับ 30,000 บาทต่อปี เดือนละ 2,500 บาท หรือเฉลี่ยเพียงวันละ 83 บาทนั่นเอง โดยรัฐได้เปิดให้คนกลุ่มนี้ไปขึ้นทะเบียนไว้แล้ว 14 ล้านคนเศษ หลังจากนั้นจะส่งนักศึกษาออกไปสำรวจว่ายากจนระดับใดบ้าง ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐไปบ้างไหม เพื่อแยกแยะจัดกลุ่มความช่วยเหลือให้ชัดเจนไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน

“เราตั้งเป้าจะทำให้คนที่มีรายได้ 30,000 บาทต่อปี มีรายได้เพิ่มขึ้นเป็น 100,000 บาท และขยับเป็น 300,000 บาท ด้วยการเปิดโอกาสให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อนำไปใช้ในการสร้างงานในอนาคต โดยให้แบงก์รัฐอัดฉีดเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ และพักหนี้ให้ในระยะเวลาที่กำหนด”

เวลาเดียวกันก็เปิดโอกาสให้ผู้ค้าหาบเร่งแฉงลอยไปใช้พื้นที่บนถนนเลียบบคลองผดุงกรุงเกษม ด้านหลังทำเนียบรัฐบาล เพื่อบรรเทาผลกระทบจากการเอาแฉงลอยออกจากทางเท้า ซึ่งรัฐบาลไม่สามารถจะปล่อยให้ใครใคร่ค้า ก็ค้าตามใจตัวเองโดยไม่ยึดกฎกติกาได้อีกต่อไป

“เราไม่ได้จัดการกับปัญหาหนึ่งแล้วไม่สนใจต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น แต่ตามไปดูด้วยว่า จะช่วยเหลือพวกเขาได้บ้าง เพราะรู้ว่าเงินหายไปจากระบบจำนวนมาก ส่วนคนชั้นกลางกับธุรกิจขนาดย่อม และขนาดกลาง (SMEs) รัฐก็ให้แบงก์ปรับลดดอกเบี้ยเงินกู้ และตั้งกองทุนขึ้นมาช่วยเหลือ... เราจะไม่แก้ไขปัญหาแบบเก่าที่หมักหมมไปกลับมาขอใหม่อีก เพราะไม่มีเงินมากพอจะช่วยใครได้เหมือนระบบประชานิยม”

นายกรัฐมนตรีรู้ดีว่าประเทศไทยยังมีคน 1.0, 2.0 และ 3.0 อยู่มาก จึงจำเป็นต้องแยก 1.0 และ 2.0 ออกมาพัฒนาศักยภาพให้ผู้ใช้แรงงานในระดับต่างๆ มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น และเมื่อเทคโนโลยีเข้ามามากขึ้น เร็วขึ้น ก็ต้องวางแผนการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในห่วงโซ่ตรง 3.0 ให้พัฒนาขึ้นเป็นทรัพยากรมนุษย์ในระดับ 4.0 ได้ เมื่อเศรษฐกิจประเทศใช้คนน้อยลง และใช้หุ่นยนต์แทนที่มากขึ้น คนในระดับ 3.0 จึงเป็นกำลังสำคัญที่จะต้องได้รับการต่อยอดการพัฒนาขึ้นไป

“ส่วนคนในภาคการเกษตร ต่อไปนี้จะเพาะปลูกพืชผลการเกษตรตามความต้องการของผู้ซื้อ และตลาด ไม่ใช่เพาะปลูกตามความต้องการของตนเอง”

ทุก ๆ สาขาของเกษตรกรรมไทย จะได้รับโอกาสจากรัฐบาลในการสร้างความเข้มแข็ง การมีทางเลือกที่มากขึ้น มีแหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มรายได้ และการจ้างงานอันเป็นภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงมากขึ้น โดยรัฐบาลจะเข้าไปจัดตั้งศูนย์บริการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลขึ้น ซึ่งตามโรดแม็ปต้องจัดให้มีมากกว่า 8,000 แห่ง

มาถึงตรงนี้ พล.อ.ประยุทธ์ชวนเรากล่าวเรื่อง ข้อกำหนดการทำประมงสากล (IUU) และการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) ว่า หลายประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะอินโดนีเซียเดินทางมาขอพบ และแจ้งให้ทราบว่า พวกเขากำลังรอประเทศไทยจัดทำแผนการทำประมง และการบินให้สำเร็จ ก่อนจะขอนำสิ่งนี้ไปเป็นแผนแม่บทการทำประมง และการบินพลเรือนในประเทศเขา

“ผมต้องทะเลาะกับนายทุนประมงรายใหญ่ๆ เพื่อให้ชาวประมงรายย่อยๆ สามารถกลับมาจับปลาในทะเลได้มากขึ้น และมีรายได้จากการทำประมงที่ถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น มันเหมือนเราเปิดแหล่งน้ำใหม่โดยการเอาปลาไปปล่อยในทะเลเยอะๆ โดยเราจัดหาเบ็ดให้ สอนวิธีตกปลาให้ได้จำนวนมากๆ อย่างเท่าเทียมกัน ไม่ใช่ให้เบ็ดตกปลาไปแล้ว ไม่มีปลาเลยสักตัว”

ส่วนที่มีคนพูดว่าต่างชาติไม่ยกคอบริษัททหารนะ พล.อ.ประยุทธ์กล่าวว่า ถ้าเป็นจริงก็คงไม่มีชาติใดมาขอพบที่ทำเนียบรัฐบาลทุกวันอย่างที่เป็นอย่างนี้ และชาติที่มาต่างก็เห็นด้วยกับแผนปฏิรูปประเทศไทย ซึ่งเขาไม่เคยเห็นรัฐบาลทหารประเทศใดบริหารราชการแผ่นดินในลักษณะนี้มาก่อน

“เขาแสดงความหวังใยเหมือนๆ เกษตรกรที่มาพบผมว่า นโยบายหรือโรดแม็ปที่รัฐบาลชุดนี้วางไว้ อาจไม่เกิดความต่อเนื่องหรือกลัวว่า การปฏิรูปประเทศไทยจะไม่สำเร็จ แต่ผมก็บอกไปตรงๆ ว่า โรดแม็ปมีระยะเวลาที่ต้องดำเนินการตามที่วางไว้ เมื่อถึงเวลาเลือกตั้งก็ขอให้คนไทยไปเลือกคนดี ๆ เข้ามา ถ้ารัฐบาลใหม่จะไม่ทำต่อ ก็ต้องไปพูดกันในรัฐสภา ไม่ก็ต้องไปว่ากันในศาลรัฐธรรมนูญ บางคนจะตะแบงให้ผมเร่งรัดใช้อำนาจพิเศษ หรือมาตรา 44 โดยไม่ดูผลกระทบที่จะตามมา”

แม้โครงสร้างสังคมไทยจะต้องได้รับการปฏิรูปกันใหม่ทั้งระบบ หมายถึงทำทุกอย่างใหม่ ทำให้ดีขึ้นและเอาใจใส่กับทุกเรื่อง จนต้องมาจัดวาง และร้อยเรียงเรื่องราวต่างๆ เข้าด้วยกันใหม่หมดก็ตาม แต่เรื่องใดทำได้ก่อน ก็ให้ทำทันที ส่วนเรื่องใดทำแล้วส่งผลกระทบ ก็จำเป็นต้องหยุดตรวจสอบก่อน

นายกรัฐมนตรี กล่าวถึงระบบการศึกษาไทยที่ผ่านมาว่า ทำกันไว้ละอะทะมานาน แต่จะเปลี่ยนได้มากน้อยแค่ไหน จำเป็นต้องใช้เวลา ซึ่งแต่ละกระทรวงมีโรดแม็ปกำหนดเวลาการทำงานของตนไว้ว่าภายใน 3-5 ปี จะต้องได้เห็นการเปลี่ยนแปลง

“แต่จะเปลี่ยนเดี๋ยวนี้ วันนี้เป็นไปไม่ได้ ครูกว่า 400,000 คน คงจะลุกฮือขึ้น”

พล.อ.ประยุทธ์ยังเล่าด้วยว่า รัฐบาลนี้พยายามดูแลประชาชนหลายกลุ่มให้ได้รับความเป็นอยู่ในชีวิตที่ดีขึ้น สิ่งที่ได้ทำเป็นคู่ขนานกันไปก็คือ ส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล ตำบลละ 5 ล้านบาท จำนวน 7,255 ตำบล คิดเป็นวงเงินรวม 36,000 ล้านบาทเศษ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจที่ซบเซาให้ผู้คนมีเงินจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น เช่นเดียวกับการเพิ่มเบี้ยยังชีพให้คนชราที่ยากจน และออกมาตรการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ทั้งทางด้านภาษี ที่อยู่อาศัย หรือแม้แต่บุตรที่ให้การดูแลบิดามารดา “ที่ผ่านมาไม่มีใครเคยทำไหม มีใครมองเห็นเรื่องนี้ว่า กำลังจะกลายเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศในอนาคตไหม ไม่มีหรอก”

อย่างไรก็ตาม ความพยายามจะทำลดมาตรการต่างๆ ภายใต้งบประมาณรายจ่ายรัฐที่มีจำกัดเพียงปีละ 2.9 ล้านล้านบาทนั้น ไม่เพียงพอจะดูแลประชาชน 100 เปอร์เซ็นต์ได้ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องหารายได้เพิ่มขึ้น

“ถ้าไม่ยากจน ก็ไม่ควรไปใช้สิทธิเอาเบี้ยคนจน หรือคนชรามาใช้ สละสิทธิให้เขาไป รัฐก็จะมีเงินพอช่วยคนได้มากขึ้น ทุกวันนี้ก็มีทั้งรถไฟฟ้าฟรี รถเมล์ฟรี แต่คนมีสตางค์กลับไปใช้แทน ส่วนคนจนไม่กล้าใช้เพราะกลัวถูกเก็บเงิน คนจนในประเทศจึงกลายเป็นพลเมืองชั้นสองไปทุกอย่างที่ไม่ควรจะเป็น”

ส่วนการดำเนินงานตามโครงการรถไฟความเร็วสูงบนเส้นทางสายใหม่ใหม่ One Belt One Road ของจีนนั้น นายกรัฐมนตรีกล่าวว่า เขาเองรู้สึกอายุที่ 3 ปีผ่านไป ยังไม่สามารถดำเนินการโครงการนี้ได้ แม้จะรู้ว่าเส้นทางสายใหม่ที่ไม่ผ่านไทยจะทำให้จีนไม่ประสบความสำเร็จก็ตาม แต่ก็ทำให้ไทยไม่ได้รับประโยชน์ตามที่ควรจะเป็นด้วย!

ก่อนจบการสนทนาที่ทำให้เรามีความเข้าใจการทำงานของนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลมากขึ้น เราได้ถามความรู้สึกของ พล.อ.ประยุทธ์เกี่ยวกับเสียงเรียกร้องที่จะให้เขาอยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป ได้รับคำตอบว่า...

จะอยู่ได้อย่างไร ถ้าพรรคการเมืองต่าง ๆ รวมหัวกันเตะโด่งตัวเขาออกมา!

“กฎหมายมีห้วงเวลาที่จะต้องเลือกตั้งกันเมื่อใด กระบวนการต่างๆก็ต้องพร้อม แต่ทั้งหมดขึ้นอยู่กับคนไทยจะตระหนักถึงบ้านเมืองมากแค่ไหน ขึ้นอยู่กับคนไทยคิดอย่างไรกับโจทย์ที่ว่า การเมืองกับความล้มเหลวของประเทศชาติ หรือการเมืองกับความเป็นความตายของประเทศชาติ... อะไรสำคัญกว่ากัน?!”

คงจะจริงอย่างที่นายกรัฐมนตรีพูด!!

ทีมเศรษฐกิจ